Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om standarderstatning grunnet forsinkelse.

Dato

15.10.2013

Saksnummer

161/13F

Tjenesteyter

Wizz Air

Klager har i det vesentlige anført:

Klager skulle reise fra Haugesund til Gdansk den 26. august 2012 kl. 08:25 med flight W6 1750. Flyet ble forsinket nesten ni timer, faktisk avgang ble kl. 17:05.

Klager ble ikke informert om sine rettigheter. Klager stiller seg kritisk til at han kun fikk utdelt 2 vouchere à 30 kroner. Klager mener dette ikke er tilstrekkelig for mat og drikke i forhold til den lange ventetiden.

Klager krever standarderstatning i henhold til EU-forordning 261/2004.

Det vises for øvrig til klagers brev.

Wizz Air har i det vesentlige anført:

W6 1750 ble forsinket 8 t 42 min grunnet feil med datasystemet som følge av birdstrike. Hendelsen var ekstraordinær og utenfor Wizz Airs kontroll.

I henhold til EU-forordning 261/2004 er flyselskapene fratatt kompensasjonsplikt dersom hendelsen er forårsaket av ekstraordinære hendelser som ikke kunne vært unngått selv om alle mulige tiltak var truffet.

Wizz Air ønsker å erstatte klagers eventuelle utgifter i ventetiden, men kan ikke imøtekomme krav om standarderstatning.

Det vises for øvrig til Wizz Airs brev.

Nemnda bemerker:

Nemnda legger på bakgrunn av de foreliggende opplysninger til grunn at flygningen ble forsinket med om lag ni timer.

Forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige bestemmelsesstedet mer enn tre timer etter det planlagte ankomsttidspunktet gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Nemnda viser til EU-forordning 261/2004

artikkel 6 jf. artikkel 7, jf. artikkel 5, jf. EU-domstolens avgjørelser i sak Sturgeon-Condor av 19. november 2009 (C-402/07) og i sak Nelson m.fl. av 23. oktober 2012 (C-581/10).

Flyselskapet må etter nemndas vurdering i utgangspunktet bære ansvaret ved teknisk svikt. Det er flyselskapet som har størst mulighet til å påvirke og forhindre at teknisk svikt oppstår. Også preventive hensyn taler for at flyselskapet som hovedregel må bære ansvaret ved teknisk svikt.

En teknisk svikt kan likevel komme så uventet at flyselskapet ikke har reelle muligheter til å forhindre feilen eller overvinne følgene av den uten at det går ut over passasjerene. I slike tilfelle er ikke flyselskapet pliktig til å betale erstatning til den reisende. Det er flyselskapet som må godtgjøre at det foreligger et slikt spesielt tilfelle. Flyselskapet må videre godtgjøre at de har truffet alle rimelige tiltak for å unngå forsinkelsen.

Wizz Air har opplyst at forsinkelsen skyldtes en datafeil som følge av kollisjon med fugl. Opplysninger er ikke underbygget med utskrift av teknisk- eller operasjonell logg eller på annen måte. Nemnda er av den oppfatning at Wizz Air ikke har «godtgjort» at forsinkelsen skyldtes en ekstraordinær omstendighet som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Forsinkelsen gir således rett til en standarderstatning på 250 euro.

Ved lenger forsinkelser skal flyselskapet tilby forfriskninger og måltider som står i rimelig forhold til ventetiden. Klager mottok vouchers på til sammen 120 kroner. Nemnda finner det sannsynlig at klager hadde ytterligere utgifter til mat og drikke i løpet av forsinkelsen på om lag ni timer. Nemnda anbefaler at Wizz Air erstatter klagers utgifter med ytterligere 300 kroner.

Vedtak:

Transportklagenemnda-fly anbefaler at klager gis en standarderstatning på 250 euro samt en erstatning for utgifter til mat og drikke med 300 kroner.

Vedtaket var enstemmig.

Nemndas representanter

Lagdommer Einar Kaspersen, formann, Elise Korsvik, Forbrukerrådet, Pål Martin Andersen, Forbrukerrådet, Linda Olsen, Norwegian Air Shuttle ASA, Edith Lundem Jakobsen, Lufthansa German Airlines,

De publiserte nemndsavgjørelsene er bearbeidet av stiftelsen Lovdata, som innehar rettighetene til dokumentene. Utnyttelse av nemndsavgjørelsene til forlagsvirksomhet, distribusjon, drift av søkbare databaser eller opplæringsvirksomhet krever særskilt avtale med Lovdata. Lovdata avgjør i tvilstilfelle hva som faller inn under nevnte kategorier.